Německé vedení Evropské unie vydalo prohlášení, ve kterém zcela opomíjí roli Rudé armády a vynechává i fakt, že Osvětim byl německý koncentrační tábor – že to byli Němci, kteří ve jménu Třetí říše vyvraždil miliony lidí.

- CZ24 News | 9. února 2020

EU: Jako by nestačilo, že na pietní akt k osvobození koncentračního tábora Osvětim (Auschwitz) nebylo pozváno Rusko a ozývaly se tam poznámky, že "mohla Rudá armáda přijít dříve" – takže vlastně za všechno může. Už to je víc než trapné, je to odporné – až z toho mrazí.

Německé vedení Evropské unie navíc vydalo prohlášení, ve kterém zcela opomíjí roli Rudé armády a vynechává i fakt, že Osvětim byl **německý** koncentrační tábor – že to byli Němci, kteří ve jménu Třetí říše a ideálů čisté rasy v táboře umučili a vyvraždili dva miliony lidí, převážně Židů.

Pod společným prohlášením, cynicky přepisujícím dějiny, jsou podepsáni tři prezidenti Evropské unie, což může být pro mnohé novinka, že má Evropa, tedy i my, nějaké prezidenty.

Společné prohlášení tří prezidentů Evropské unie. Celé **ZDE**

Hlavní prezident je Němka, která má za úkol sestavit novou německou (evropskou) armádu: Ursula von der Leyenová. Další dva jsou do počtu: **Charles Michel** (Belgie) předseda Evropské rady a **David Sassoli** (Itálie), předseda Evropského parlamentu.

Prohlášení EU je dalším z řady pokusů Německa přepsat dějiny. Proto si je osvěžme.

1940: První tábor v Osvětimi byl Německem zřízen na základě příkazu Heinricha Himmlera ze dne 27. dubna 1940. Původně byl určen pro Poláky (inteligence, odbojáři).

1941: V létě roku 1941 Němci rozhodli, že zde bude probíhat konečné řešení židovské otázky (holokaust).

1942: V březnu 1942 začaly do Osvětimi proudit židovské transporty z Němci ovládaných zemí. Nejdříve sem byli deportováni Židé ze Slovenska, z Francie, od července 1942 z Nizozemí, od srpna z Belgie a Jugoslávie, později z českého Terezína.

1943: Po celý rok 1943 do Osvětimi přijížděly transporty z Německa a dalších zemí v nacistické sféře moci. Na základě Himmlerova příkazu z 29. ledna 1943 sem bylo deportováno také 20 tisíc Romů, kteří byly zavražděni v plynových komorách.

1944: Obětí poslední velké vlny deportací do Osvětimi se stali maďarští Židé, kteří sem byli deportováni od května do července 1944.

1945: Když se v lednu 1945 začala k táboru blížit sovětská vojska, začalo chvatné vyklízení tábora. 58 tisíc vězňů bylo vyhnáno na pochody smrti – větší část z nich byla v jejich průběhu zavražděna.

Osvobození: 27. ledna 1945 vstoupila do tábora Rudá armáda. Nalezla zde 7650 vyčerpaných a vyhladovělých vězňů a řadu dokladů o zločinech, které Němci nestačili včas zničit. V táborových skladech bylo nalezeno osm tun lidských vlasů a přes milion pánských obleků a dámských šatů.

Společné prohlášení prezidentky von der Leyenové, prezidenta Michela, prezidenta

Sassoliho k 75. výročí osvobození Osvětimi nese známky hlubokého cynismu.

Začíná citátem židovského spisovatele Elieho Wiesela: ***"Kdo zapomene na mrtvé, je to jako by je zabil podruhé."*** Tento krásný citát je – vzhledem k obsahu následujícího prohlášení – zneužit ve jménu zamlžení jeho odkazu.

První věta prohlášení zní: ***"Před sedmdesáti pěti lety spojenecké síly osvobodily nacistický koncentrační tábor Osvětim-Birkenau."***

Jaké spojenecké síly? Jako že Osvětim osvobodili také tak trochu Američané?

A nacista je kdo? Nějaký tvor ze země Nacistán? Jako že nějaký tábor z Nacistánu? Nebo snad… Naci-Marťan? Jako že II. světovou válku rozpoutal Erich von Däniken?

A Uršula pokračuje:

"Protože počet pozůstalých klesá, budeme muset najít nové způsoby, jak si zapamatovat, a přijmout svědectví potomků pozůstalých."

Přesně tohle se neděje! Německá Evropská unie si nechce nic pamatovat, pouze usilovně pokračuje v přepisování historie. Jako by Německo nemohlo vládnout Nové Evropě, dokud se neočistí od minulosti. A protože to nejde, tak ji prostě zdeformuje, nebo smaže.

Závěr prohlášení už je jako halucinace šíleného profesora:

"Nemůžeme změnit historii, ale lekce historie nás mohou změnit."

Cyničtější pointu by nevymyslel nikdo.

Takže: Kdo se nepoučí z historie, bude nucen ji prožít znovu.